

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **C.**, so sídlom v **K.**, IČO : **X.**, proti povinným **1/ Ľ. P.**, bývajúcej v **B.**, zastúpenej JUDr. **P. V.**, advokátom v **B.**, **2/ J. M.**, bývajúcemu v **B.**, zastúpenému opatrovníkom **O. M.**, pracovníčkou Okresného súdu Zvolen, **3/ R. P.**, bývajúcemu v **B.**, **4/ E. K.**, bývajúcej v **B.**, **pre vymoženie 2 157,60 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1 Er 1758/2008, o dovolaní povinnej 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. novembra 2011 sp. zn. 1 CoE 389/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 20. januára 2011 č.k. 1 Er 1758/2008-113 zamietol návrh povinnej 1/ na zastavenie exekúcie, ktorá začala pred súdnym exekútorom JUDr. **L. S.**, so sídlom Exekútorského úradu v **K.** pod sp. zn. EX X. na základe návrhu oprávneného z 2. decembra 2008 a poverenia Okresného súdu Banská Bystrica z 31. decembra 2008 č. 5601 043108. Takto rozhodol s odôvodnením, že nezistil dôvod pre zastavenie exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku), pretože povinná 1/ nepreukázala svoje tvrdenie, že splnila povinnosť uloženú (povinným) exekučným titulom – rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 13. februára 2006 sp. zn. 13 C 11/2005 – t.j. že zaplatila oprávnenému (alebo jeho právnomu predchodcovi spoločnosti **E.**) sumu 65 000 Sk (2 157,60 €) s príslušenstvom.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie povinných 1/, 3/ uznesením z 10. novembra 2011 sp. zn. 1 CoE 389/2011 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Stotožnil sa so záverom prvostupňového súdu, podľa ktorého povinná 1/ nepreukázala

existenciu dôvodu na zastavenie exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku). Teda nepreukázala svoje tvrdenie, že splnila povinnosť uloženú (povinným) exekučným titulom – rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 13. februára 2006 č.k. 13 C 11/2005-148 zaplatiť právnemu predchodcovi oprávneného (spoločnosti E.) sumu 65 000 Sk (2 157,60 €) spolu s 13 % ročným úrokom z omeškania, ktorý zmluvou z 3. novembra 2005 pohľadávku postúpil oprávnenému. Na fotokópii zloženky (predloženej povinnou 1/), ktorá mala byť vystavená 25. júna 2006 na sumu 65 000 Sk pre príjemcu E. , č. ú. X. a platiteľom mala byť povinná 1/, je perom prepisovaná posledná číslica roku 2006. Originál zloženky povinná 1/ nepredložila a z oznámenia P. zo 4. novembra 2009 vyplýva, že v prospech uvedeného účtu za obdobie od 25.6.2006 do 26.8.2008 (do zrušenia účtu) nebola suma 65 000 Sk zúčtovaná a ani preverení v elektronickej registratúre nebol vklad identifikovaný. Oprávnený potvrdil, že 25. júna 2003 bola povinnou 1/ realizovaná platba, ale len vo výške 2 500 Sk (82,98 €), ktorú aj riadne zohľadnil.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie povinná 1/. Navrhla, aby dovolací súd uznesenia súdov nižších stupňov zrušil a exekučné konanie zastavil. Namietala, že navrhovateľ exekúcie, ktorý vystupuje ako účastník exekučného konania na strane oprávneného zrejme nespĺňa základnú procesnú podmienku – mať spôsobilosť byť účastníkom konania, t.j. nemá aktívnu exekučnú legitimáciu. To z dôvodu, že pri podaní návrhu na exekúciu nepreukázal žiadnu listinu, ktorou by na neho prešli – po vydaní exekučného titulu – práva týmto exekučným titulom prisúdené, pretože žiadna listina – po – vydaní exekučného titulu nebola medzi navrhovateľom v C – konaní : E. a navrhovateľom v Er – konaní C. uzavretá. Vychádzal z názoru, že predmetná dohoda o postúpení pohľadávky z 3. novembra 2005 je pre svoju neurčitosť absolútne neplatná (§ 37 Občianskeho zákonníka). Preto podľa takejto neplatnej dohody nemohli na oprávneného C. prejsť žiadne práva vo vzťahu k nejakej pohľadávke zo strany E. voči nej. Z toho vyplýva, že v danom prípade mal hmotnoprávnu subjektivitu a teda aj spôsobilosť byť účastníkom exekučného konania, priamo len pôvodný veriteľ, t.j. E., ale nie terajší „oprávnený“, t.j. C.

Oprávnený navrhol dovolanie povinnej 1/ ako nedôvodné zamietnuť. Uviedol, že nesprávne spája jeho spôsobilosť mať práva a povinnosti (§ 19 O.s.p.) s aktívnou vecnou legitimáciou v spore, ktorá ale nie je dôvodom dovolania (nespôsobuje zmätočnosť podľa § 237 písm. b/ O.s.p.). Pôvodný veriteľ spoločnosť E. ako aj spoločnosť C. ako postupník a účastník exekučného konania sú spoločnosti s ručením obmedzeným, ktoré majú

spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa § 56 ods. 1 Obchodného zákonníka obchodná spoločnosť je právnickou osobou založenou za účelom podnikania. Pôvodný veriteľ v pôvodnom sporovom konaní (spoločnosť E.) bola a spoločnosť C. ako postupník je existujúca obchodná spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri, teda má spôsobilosť mať práva a povinnosti a procesnú subjektivitu a tým aj spôsobilosť byť účastníkom exekučného konania. Od tejto procesnej subjektivity treba odlišovať aktívnu vecnú legitimáciu, ktorá predstavuje hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Z dôvodu právnej istoty pripojil dohodu o postúpení pohľadávky z 5.5.2006 uzavretú medzi spoločnosťou E. ako postupcom a spoločnosťou C. ako postupníkom, ktorý (dňom 5.5.2006) preberá pohľadávku podľa exekučného titulu v tomto exekučnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských na zaujatie stanoviska (§ 109 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním povinnej 1/ je napadnuté uznesenie, ktoré nevykazuje znaky ani jedného z uvedených uznesení, preto prípustnosť dovolania z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 prvá veta O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Povinná 1/ vady konania podľa § 237 písm. a/, c/ až g/ O.s.p. nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení vyvodit' nemožno.

Z obsahu dovolania vyplýva, že povinná 1/ namietala vadu konania podľa § 237 písm. b/ O.s.p., t.j. že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.

Z odôvodnenia námietky nespôsobilosti oprávneného byť účastníkom konania – z dôvodu chýbajúcej aktívnej vecnej legitímácie – vyplýva, že povinná 1/ nerozlišuje medzi vecnou legitímáciou a spôsobilosťou byť účastníkom konania. Vecná legitímácia (aktívna či pasívna) vyplýva z hmotného práva a má ju ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva. Jej nedostatok zmätočnosť podľa § 237 písm. b/ O.s.p. nespôsobuje. V porovnaní s vecnou legitímáciou spôsobilosť byť účastníkom konania (civilnoprávnu subjektivitu) má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, inak ten, komu ju zákon priznáva (§ 19 O.s.p.). Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, na ktorý musí súd prihliadať v každom štádiu konania a má za následok zastavenie konania (§ 103, § 104 ods. 1 O.s.p.).

Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby (§ 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a ako právnická osoba má spôsobilosť mať práva a povinnosti aj oprávnený (spoločnosť s ručením obmedzeným) zapísaný v Obchodnom registri, oddiel Sro, vložka číslo 12954/N. Preto povinnou 1/ tvrdená vada konania podľa § 237 písm. b/ O.s.p. nie je daná.

Pokiaľ povinná 1/ namietala nesprávne posúdenie existencie dôvodu pre zastavenie exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku) a nesprávne posúdenie aktívnej vecnej legitímácie z hľadiska platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky (§ 37 Občianskeho zákonníka) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, sám osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Aj za predpokladu, že by tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), skutočnosti by mohli mať za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad v danej veci nešlo). Keďže dovolanie nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom (zhodným s právnym posúdením veci súdom prvého stupňa).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinnej 1/ v súlade s § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému oprávnenému proti povinnej 1/, ktorá úspech nemala, náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože nepodal návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. októbra 2012

JUDr. Daniela Švecová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová